

De més drets sense deure.
De més deures sense drets.
Els drets individuals són
imprescriptibles, ilegítims
o inalienables. •
Legislar la Llibertat heu
pretax de garantir-la, és co-
metre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba
allí heu comença la lliber-
tat ajena. És lícit, doncs,
al individu fer tot lo que
no perjudiqui a un altre. •
La caritat, qu'ensaltes aquí
te fe humiliant al qui la reb,
té d'esser substituïda per la
solidaritat, qu'agermana y
nivella als que la practican. •
Mentres el món no es com-
pongui de sers lliures, iguals
e intel·ligents, no pod haverhi
pau entre la rassa humana.



LA TRAMONTANA
defensa els principis lli-
berals més avançats, sen-
c astenents de cap mena. •
La TRAMONTANA és altament
moralista, tenint per base
fundamental de la moralitat el
respecte a totes les idees y la
germanor de tots els pobles. •
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més
avansat contra el més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d'una gran reforma socia
que transformi el modo
de ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està
afiliada a cap partit, servint
els interessos generals de la
llibertat sense compromís
ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble
és la suprema llei

La Tramontana és el periòdic qu'es publica en idioma català
més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre. — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Pels pagos s'admeten llibranças del Giro Mútuo, lletres de fàcil cobre
y sellos de 15 còntims. No s'admeten llibranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 cèntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surte a llum puntualment cada divendres

APUROS D'UN MINISTRE



Rebaix dels drets de consums
el pa y el vi li demanan;
però ell, donantse fums,
diu que són malas costums
concedir res els que manan.

RECORD

En Josep Llunas y Pujals, director de «La Tramontana», continua pres preventivament en las presons d'aquesta ciutat per atacs al catolicisme...

Els beneficis de la lloy, que poden afavorir a qualsevulla criminal, no poden en aquest cas arribar a un periodista defensor dels drets del poble treballador.

Obrers tots: no olvidem aquesta elocuent lliçó.

PROFESSORS

La vanitat qu'acompanya als molts actes religiosos que tenen l'exhibició per fonament, està aquests dies manifestantse d'un modo extraordinari...

En aquests actes al mitj de la via pública en qu'igual els actors qu'els espectadors hi van a exhibir, la devoció és lo de menos. Altic el bullit, las empentas, las riallades, els diatribos que de tot tenen menys de misticisme, són lo propi.

Quan la professó passa, que tindria de ser quan el reculliment i la devoció més altament se manifestessin, no se senten més qu'estirabots més o menys oportuns sobre las caras, els trajos o els posats dels professionayres.

Si alguna prova es necessita pera convences de qu'en els temps actuals han passat ja a la historia las devocións, bastaria an ficarse una miqueta en lo que passa en aquestes actes que, fundats per devoció, han passat a ser una distracció per molts, obligació per uns i quants y pura diversió per la generalitat.

En els catòlics professos, volguessin y sapiguessin pendre bé lila de De l'esmentat el canell, els diriam que no portessin professons a la via pública, perquè avuy aquests actes ajudan al descremunt més qu'altra cosa.

Mes com ja sabem, qu'es picar en ferro fret pretendre dels que voldrien fer enderrir el món que se sapigan posar a l'altura racional dels temps moderns, continuen enhorabona volent donar vida a moetas antigallas, qu'am tots els seus esforços no faràn més que gairvanir un gadavre y ajudar a la marxa del progrés, oposant als principis liberals y de tolerancia que tot just creixen la pedra de toc de la contradicció que els farà posar més fondas arelles y els proporcionará més salutifera y abundant sava, convertint, lo que sigies entera podian ser actes religiosos en espectacles de diversió o entreteniment.

Tal és lo qu'inspira a tot esperit imparcial la vista de las professons d'aquestos dias.

Al catolicisme ja no li convenen las professons per fora, perquè las ideas modernas ja fa temps que li escavalan que la professó li té de anar per dintre.

LO DE DEU Y LO DEL CÉSAR

En cert poble d'Espanya qual nom no fa al cas, hi havia un pobre pagès qu'am la seva familia y unas petites terres, que possehia se las passava més felis que cap burgès d'aquells que tenen milions de pesetas, que són altres tantas flagranes y gotas de suhor y de sang d'infe-lissos treballadors.

Peró la Providencia es va cansar de protegir-lo, ó la sort se li va girar d'esquena, ó, si us sembla millor, ni la sort ni la Providencia van fer ni deixar de fer, sinó que senzillament se va torce el curs dels seus negocis, ó, però no hi ha modo de prescindir dels llogos comuns ó dels convencionalismes del llenguatge figurat, però ja m'ha entés el llegidor, y no torro l'escrit y continuo.

Aquell bon home treballava y dirigia molt bé la seva familia. La seva muller era activa, estalviadora y neta, y els dos fills eran un model d'aplicació y d'amor filial.

Un dia el fill més petit va anar a confessarse ab un missionista cèlebre que va anar al poble a fer propaganda, y de tal manera el contés va

impressionar l'imaginació del jove penitent amb els perills del món y las benaventuranças del cel, que li va suggerir l'idea de fesse frere, y pera ferla practica li oferi l'ingrés en la seva comunitat.

L'hegu va tenir que pagar la contribució de sang, com se diu en llenguatge radical, ó satisfir el seu deute a la patria, segons la fraseologia conservadora, és a dir, que fou declarat soldat.

Am pocs dias de diferencia un dels noys s'en va anar al convent y l'altre al regiment.

La mare no va poguer soportar la gran emoció que va experimentar amb la separació dels seus fills, y una violenta malaltia va possessionarse del seu organisme, fenliha més destrossos qu'un cicló en la comarca que li servex de víctima. La infelicitat va sucumbir a l'efecte del seu dolor.

Aquell veterà del treball, l'exacte cumplidor de tots els seus devers respecte de la naturalesa y de la societat, a l'arribar al precia moment en qu'havia de destruir de tots els seus drets, no d'aquells inherents a la nostra especie que totes las filosofias reconeixen, sino dels conquistats per l'estricta practica de la virtut, el de l'amor dels seus fills, el de descansar y el de la veneració dels seus concitadans, se trobà sol, desolats, trist. Aquell acreedor de la societat no podia cobrar els seus credits, perquè aquesta mala pagadora que dina la fortuna a cegas, afavorint amb ella moltes vegades als indignes y essent qualse sempre ingrata amb aquells que deuria ser els seus predilectes, volgut fer una injusticia més.

L'Estat també va ser de las tevas, perquè aquesta institució, que fa els ulls grossos am las ocultacions dels grans propietaris, no va perdonar la contribució an aquell infelicit, que per no poguer pagar fou embargat y despossehit, quedant com complement de totes las desgracias reduhit a la mendicitat.

Un dia es queixava, parlant amb un amic pobre que tal vegada per serho no li havia negat l'amistat com molts altres qu'encara estan ben acomodats, y deya:

—Del noy gran no en pug dir res, perquè al di me i han arrebatat per forza, però l'altre ha fet una acció indigna.

—No tens rahó.—Li deya l'amig.—el teu fill petit ha fet una obra cristiana, perquè Jesús, segons Sant Mateu, x, 37, va dir: «El qu'estima a pare ó mare més qu'a mi, no és digne de mi.» Y ademés ha fet un bon negoci, perquè, segons el mateix evangelista, xix, 29, també digué Jesús: «El qui deixi casa, germans, germanas, pare, mare, fills, terras, pel meu nom, rebia cent vegades més y herederà la vida eterna.» Ni de lo que dius de la força que l'ha arrebatat al teu fill gran pots quixarte, que la sabs que preguntat Jesús pels fariseus si era licit pagar el tribut al César, dona una contesta que desfa totes las tevas queixas amb aquestas paraulas, segons Sant Mateu, xxiii, 22: «Pagueu al César lo qu'és del César y a Déu lo qu'és de Déu.»

Veient aquell bon home que la religió que tant havia respectat sempre sancionava totes las desgracias y totes las injusticias que l'havien sumit en la miseria, va entregarse a la desesperació.

No sabem si moriria en aquesta disposició d'animo. Molt sensible seria, perquè, de ser aixó, no arrepentissent dels judicis de la seva rahó y no tenint diners per misas, figureureus lo que li succedia: Infern seria el premi de l'home virtuós y de la victima innocent.

En resum: si la religió y la patria (Déu y el César) tan elogiadas, admiradas y respectadas per tanta gent, al menos en aparéncia, no haguessin ficat la seva acció en aquella casa, la referida familia hauria sigut un model de felicitat per la practica de la virtut.

La mocràcia que m'hi proposat és aquesta: ni Déu ni César tenen dret a despossehirme de lo meu, y si una organizació social, amparante en aquests noms, m'ho pren, comiet una iniquitat. Aixó ho creu.

PAU VERITATS

LA GLORIA

Veusaquí el Déu del món, el gog sens mida, la cosa més sagrada y oteñada, la vanitat luxosa y refinada, de la seva humana, la lluita de la vida. Per un renom y fama tot volvida. fins l'honra an exaltat és reñassada.

per percibir la gloria ambicionada... y quanta n'hi ha en el món que volien començar... y quants volien anar cultistes de galies... Rubert! Fins, obcecats per tal mania, no veuen que aixó prohen veure l'ocso, perquè per enlascarse els fallan aixó!



Revista, 27 Juny 1895

Impressonat Director: No sé si serà per lo molt començament que som en aquesta ciutat que va ser la primera d'Espanya en adoptar el matrimoni civil y que...

Figurat si són desgracias en la professó del diuós passat, dia de Corpus, ó una imatge del nen Jesús li va caure la bola del món que da a la ma, no se si pera demostrarlos per indicació divina qu'el món no perdura, pocs moments després, y a la porta, mitja de l'iglesia de Sant Francesc, l'imatge de la Mare de Déu del Carme... va caure! rodant per terra l'astorosa...

Un Arcaico Director

Lapid 26 Juny de 1895

Impressonat company Director: El diuós del Crosqui l'assomatat d'aquet poble, que fa més de cent años de pen, a l'acabar de dir la missa, quan ja estava per donar la benedicció als seus feligrens, tot d'un pegat li ven caure las calbas, y, sense saber lo que li passava, va anar un fulgurat a quedarlo, però com el buanyol ja estava fet, no va tenir més remes que deixar la missa y anarse en ell y si feligres cap dintre a la sagristia, sortint després a fer una altra cerimonia pera disimular el cas...

Un Contemparari



CONCERTS D'EUROPA EN EL TIVOLI

El diuós de la semana passada va efectuar-se el segon amb un escullit programa y un pla. Van repetir-se algunas composicions, sobre tot l'Idili pastoral, per orquesta, del mestre Morava, basat en un bonic motiu popular, y El Nigero de Valé, que van cantar bé, molt bé, com fessa anys que no s'havien sentit cantar. Quin aixó! Quin colorit!

En aquest concert van pendre part els germans Fontova (Conrad y Lluís) que van agrair molt, obtenint una ovació el del tivoli, qui va veure obligat a executar algunas composicions líric de programa per acullir als aplaudiments de la concurréncia.

Segueixin per aquest camí, fent cas dels que, obedihs a baixas passions, han emprés una campanya de mala fe y de desprestigi, la societat Zuerpe y el mestre Morera, qui costat ser estem tots als qu'estimem de debó, l'instauració ensal y volens rebreca en-lavrada, i fent obres de profit, y pous d'aixó per avuy.

El tercer concert se celebrará el próxim diuós, dia de Sant Joan, cantante, entre altres composicions, La Marsellesa.

Esco

TOROS Y PROFESSONS

Per més estrany que trobin moltes momas el talal que va al cap d'aquestas ratllas, clarament han de veure las personas qu'aixó és molta veritat, que no són ruzillas. Llegiu y mediteu bargas estonas y no us ho carregueu a las espaldas, y comprendreu en que tal diversións són proposas d'ignorança y carrençions.

Són proposas sols de gent preocupada, perquè l'espectacles tan seus fomentas, y an el progrés li duman tal tropoada.

que se'n hi falia poc si no el venent...
Hi ha molta gent que en diu d'insolent...
i en profusió i sense ser presentat...
i per no de impressió i acte aquell...
i pagant ser, se mouen per la pell.

El home? Hi haurà algun que conculsi tingui...
que d'igni que és bo i que és una font?...
aí hi haurà que tingui sent i que convingui...
que té, que és tota va, en son llog la festa?
En la vivit, començat, fingim vingui...
que per progrés està li és una pena...
i diu que el que va als totes no mereix...
de parlar i estimades un gran lloc.

Les profesones, i igual que les corruetes...
atzen també a la gent, que hi va comenta...
i així hi van les coses més volúdes...
i els noms de cada un i més posant...
Y am desvició s'emparan las mentides...
que el clero am tant de bono en la presentia...
però pot hi de primer que tots plegats...
eran god, i la gent són escabiosa.

«El home hi va gent a fonsada...
i va a la profesions la gent desvició...
però és igual, perquè tota plegada...
per no comença el progrés sempre ajudada...
Y es comprén clarament que a així els agrada...
puix ja és cosa d'evitada de sabuda...
que als que els agrada així els agrada tot...
i, de cla, els agrada el veure dar garrin».

Per als els d'agra com als ajunt...
encare que hi ha aigua d'evitada...
que als volú i flexió aquest assumpte...
és és gran, important... de molta ciència...
Y ja que hi sig, de par, és la pregunta...
si moga de la pregunta una imprudència...
si quant en treu en aquesta correcció...
mentan austeritat i profesions.

Perquè mireu qu'és cosa anomenar-se...
el veure en profesions d'evitada tanta...
i entusiasmada també en gran manera...
el veure a tanta beno, tanta santa i santa...
Però lo que és més bo i és de primera...
és que tots els qu' d'eu besen las plantas...
com si baidos fassin, se desfan...
al davant del retrato del feritós.

Y tots els que'als fan i que'al person...
veure que són obrers, una murt de gana...
que quan a treballa el d'ellens començan...
la desca el jornal de la semana...
Tots són obrers d'aquells que sempre llianan...
tantes maldiccions contra qui els mana...
i després els veuen, els carcaçans...
en profesions i bona feut fania.

Ja sé que tot quant dig quasi és de menta...
puix hi ha en la societat tanta ingenuïtat...
que cada la son de veuen, de una bona...
de matorras fecales de brucia...
Compreng que per fer net hi ha d'haber treant...
i a més a ha d'esperar bona propicia...
Així, acabo avuy dibent no més...
Compediamen a tanta estupidat!

Dominó Bartrina



L'aconteixement de més transcendència dels...
derrers vuyt dies es sens duply la mort i en-...
terro del Sr. Ruiz Zorrilla, que va deitar de...
existir el dijous de la semana passada a...
Burgos.
La seva terquedat, la seva conseqüència en...
no tranzigrir am la monarquia borbònica li va...
captar las simpatias generals, per més que...
de revolucionari n'era molt poc si tenim d'en-...
tendre per revolució produhir cambis radicalis...
en el modo de ser, en las lleys i en las costum...
dels pobles empenyentlos cap a la llibertat i a...
l'igualtat.
En Ruiz Zorrilla havia negat l'existència de...
la qüestió social no feya molt temps, i quan...
ha tingut de confessarla per allò de que saltava...
als ulls de tothom, no ha fet més que parlar...
vagament de reformas socials, sense atrevir...
may a determinar quinias eran las que creya...
necessarias. En materias religioses, ell, que...
tant havia fet desde el ministeri de Foment...
allà en els primers dies de la Revolució de Se-...
tembre, no ha volgut may ser partidari de la...
separació de l'Església de l'Estat, i fins la...
meixeta revolució que desitjava no passava de...
voleria portada exclusivament a terme per l'ele-...
ment miitar; a fi de que no anés més endevant

de lo qu'ell volia, com va succeir als unionis-...
tas am la Setembrina.
Si Ruiz Zorrilla hagués pogut implantar la...
seva república unitaria, centralisadora, clerical...
i militar i aristocràtica, a bon segur hauria...
molt contant am ben pocas simpatias populars;...
haventi sigut la sort trayadora y morint en la...
oposició, la seva figura ha adquirit notable...
relicio en la conciencia del poble, y no veyent...
en ell més qu'el republica conseqüent qu'ha...
exposat salut i bens en defensa d'un ideal al...
que no ha renunciat per més contrastes que...
li hagin sobrevingut, li ha aixecat merescuts...
altars honrant la seva memoria i vestint dol...
en lo cor al desaparéixe del món dels vius.
Baix aqueu concepte rendim també nosaltros...
un recort a la bona memoria del Sr. Ruiz...
Zorrilla, perquè en aquestos temps d'escrpticisme...
i de conveniencias, la conseqüència es...
lo que més ens enamora.

No podia faltar la nota política en l'entorn...
del Sr. Ruiz Zorrilla.
Entre els delegats dels diferents centres...
democràtics, tantats republicanas i gent avan-...
çada que va assistir a aquell funeral acte, van...
produhirse varias qüestions d'estiqueta sobre el...
llog que a cadascú corresponia ocupar, estante...
a punt de suscitar-se un conflicte.
Però, quan deixàra la gent qu'és diu formal...
de fer di nen en futesas que no valen la pena?

Tancada la fossa d'en Ruiz Zorrilla, y quan...
la seva mort feya prevoure que l'unió republi-...
cana podia ser més prompte un fet baix la base...
d'un partit unitari descentralisador gubernamen-...
tal y un altre de federal am retocs de socialis-...
ta units pel fi comu d'implantar la republi-...
ca, ja tenim que en ling d'unir se, dividim en...
encare més els republicans, perquè el partit...
d'en Zorrilla i el disputan varios pretendents a...
quefes, pretemnt la dreta d'ell el Sr. Muro, y...
volente oferit l'esquerra el doctor Esquerdo.
Y si a tot això queda algun grupet seguint...
al Sr. Sol y alguns tracçó al Sr. Asensio...
Vega ó al capta Casero ó al cabo comandant...
d'alguna guardia que prometí sublevarse el dia...
del judici final a entrada de fosc, ja tenim feta...
l'unió republicana.

Cap allí a l'endemà de la reunió general en...
la vall de Jofasat.
Llegint l'extracte de l'últim discurs d'en Pi...
i Margall sobre preestipos, trobem aquesta...
idea:
«Fa constar l'inutilitat efectiva de las Cortes...
qu'en aquest punt principalsm d'otorgar els...
recursos de l'Estat, com en els demes propis...
de las sevas funcions, no pot cumplir la seva...
missió per estar la seva vida a mercé del poder...
executio, absolutista de fet.»
Doncs y per que vol vosté que voti la gent?...
No sab que las Cortes de la república son...
tant inútils pera fer cosas bonas com aqueixas...
de qual inutilitat vuyt és còmplice, ja que es...
diputat?

Y respecte d'això que diu del poder executiu...
ja sab vosté lo que passa am tots els poders: ja...
la quaranta anys que vosté mesteix va escriure...
«La república és encare poder y tirania...»

Una campanya altament humanitaria s'està...
portant a terme en la nostra ciutat, que n'ó po-...
dem per menos d'aplaudir si se sab portar a...
bon fi.
Varias vegadas ens havem queixat, y fins...
algun cop ho havem indicat a La Falla com a...
treball profitós qu'ella podria fer ja que prete...
moralisar, de l'abundancia de tendras criaturas...
qu'en la via pública demanan caritat a altas...
horas, de la nit, descaisos y desabrigitats pera...
més inspirar compassió, y que són objecte...
generalment d'un infame comerç y una vil exploi-...
tació, venentse's ó flogantse's alguns que són ó...
no són els seus pares, ni més ni menos qu'un...
objecte qualsevol.
Doncs en aquest abus, per no dirli crim, ver-...
dadera vergonya de Barcelona, sembla que...
tracta de posarhi remey l'actual governador...
civil Sr. Sánchez de Toledo, y a tal objecte ja...
algunas nits que la policia va recullint criatur-...
ras poc menos que perdudas en la via pública...
s'entera de qui són els seus pares, si en tenen...
tornantlos els fills am ja conseqüent reprimen-...
da per l'abandonó en qu'els deixan, y recullint-

los en l'asil del Parc si no resultan parents...
interessats en la seva recollida.
Aplaudim de debó aquestas disposicions, que...
creyem tindran de ser el principi de la funda-...
ció d'un protectorat per l'infancia, tant pera...
evitar que puguin ser objecte d'una vil exploi-...
tació amb els conseqüents abusos, com pera...
impedir també que vagin a parar en últim cas...
a certes cases de correcció abint no tan més...
que practicatse pel vec, abintant a ser con-...
de pressió ó de pastiu.
La altra dia tractarem y comentarem aquesta...
qüestió, que per nosaltros existents excepcio-...
nal interes.

Una notícia consoladora tenim que donar...
avuy als nostros lectores.
La quadrilla de peres toteres, empugada per...
Nora Barcelonense, va començar una campanya...
de Pamplona, i com els invadesos centats...
son de massa poder y hagueros començat a...
fer algun estropici en la quadrilla de nou, el...
poble hi protestat de que continués la vida...
en aquestas condicions, obligant a suspendre...
la funció.
Aquesta noticia recollida per nosaltros tant...
més consoladora, perquè temíem generalment...
per influir al public que assistís a l'espectacle...
dels toros, en aquesta ocasió va resultar altam-...
ment humanitari, donant una bona lliçó als...
empresaris qu' a costa de la vida d'aquells nos y...
volien fer millors negocis per modi de donarlos...
a indiar toros que fassin interesant la corrida...
envoyant algun d'aquells aparentes de toreros...
comentari.

«No hi ha dubte de qu'els pares de la ciutat...
ó sigan els aprentes de ministres d'Hisenda...
se desvellen per serarla y administrar-la.
Figurame els nostros llegidors qu'és tracta...
de comprar una terrenys que l'Estat va cedir...
a Barcelona y que per descaist q'origu s'entra...
perquè van venirse, resulta are que són d'una...
particulars, abonante a raio de 14 bo pesetas...
per cada pan, pujant el total la petita ciutat...
de dos milions de pesetas. Dita terrenys són...
els precedents del dretu convent de Jerusalen...
alm, acupats avuy per la gasolafia del mestrat...
de Sant Josep.»

Si en comptes de Barcelona hi haguéssem de...
pagar els que tenen la culpa de que la ciutat...
hagi perdut els comentats terrenys, altra feyna...
hi ha de fer. No obstant, no és d'estranyar que...
aré es proposi la compra d'uns terrenys qu'han...
de quedar per via pública el pomane a cap la...
reforma de Barcelona, perquè a així podria un-...
tarse els dits tots els que managin l'oli d'are...
y el de despes.

Un dato, al mervat de Sant Antoni hi ha...
quatre parcelas destinadas a la venda a l'engrò...
qu' no s'utilizan, pagantse mentre tant...
24,000 duros d'arrendament a l'any pelis...
terrenys del dretu convent de Jerusalen qu'arés...
vol endossar a Barcelona.

La aficionats a anar a votar qu'aprenghem...
Però com aquí tot se té de fer al revés, ó a...
mitjans, ó pel sistema del vice-versa, resulta que...
es prete, per exemple, aliviar en dos els drets...
del vi, però a cambi de carregar en quatre l'oli...
la sal, el pa, vinagres, carbó, grasas, carns, etc.
De modo que si així se fa pera atavörir el...
poble, ja s'en poden entornar al liti els estadis-...
tas patrocinadors de tals projectes, perquè si...
pera abaratar el beure s'ens encareix el menjar...
el temey resulta pitjor que la malaltia.

«Voldran poder las macetas...
amb un pian tan desgraciat...
que, descaent de se' alomac...
passi el poble a ser burreato.»
En Pau Veritats las ha entilat are per fer...
cuentos biblics.
Encare deu la carta-resum als Fideles a l'ideal...
y ja es fica en altres caboras. Ja s'arrreglaria...
com pugui, perquè és tan anarquista que sols...
vol fer lo que li ve de gust. Per altra part, no...
perdrán res els llegidors, perquè aquest mano

sab més de coses de la Bíblia que cap pastor protestant.

Llarga discussió hi ha hagut al Congrés sobre si la llei va estar ben o mal interpretada a l'aplicar la pena de mort al capità Clavijo, no sortint pas gayre ben librats de la discussió els partidaris del rigor i del fusellament d'aquell desgraciat militar.

En tal discussió en conjunt un reuam treuren pod que'l qui fusellava va al set, i després terra al demunt.

El general Fuentes, aquell que va donar la buta de marras a l'embaixador marroquí, ha sigut declarat boig pels metges militars que l'han tingut en observació tot aquest temps.

Pregui a Déu, els sants i al papa, de que, extremat del seu mal, hagi sigut general, que, si no, no s'en escapa. Y no posi mai la gorra, per més que li fassi goig, a cara amb pel negre o roig dels qui ho saben arreglar, ans que tot, fent tasellars, i després... mirant si és boig.

Per si havia falsat en un testament s'ha promogut a Madrid un procés tant interessant, que figuren en ell com a processats, entre altres, un jutge, un esclava del jutjat, un advocat i un agutí.

Y com per la categoria del primer d'aquets processats el procés té d'esser vist pel Tribunal Suprem, l'assumpió ha mogut excepcional interès, venentse concurrísimas les sessions d'aquet judici oral, fins al punt de que quasi ja no es parla de res més a Madrid, perdent interès per aquest motiu las noticias de Cuba, el fusellament del capità Clavijo i, si massa en fan dir, fins las corridas de toros y tot.

Els espanyols som aixís: mentres tinguem un assumpte de moda pera entretenirnos, tot lo demés són cançons.

Ans hay patria, Veremando, poden dir actualment els madrilenys.



N'hi ha pera llogarhi sarrias negres de lo que va passar l'altre dia al poble de l'Ametlla del Valles.

Aixís com cada qual té el seu modo de matar pussas, el rector d'allí té també la seva manera especial de batejar i de refusar padrins, per lo qual proposo que se li concedís patent d'invençió amb privilegi exclusiu.

Es el cas qu'el dia 6 del corrent mes tenia de ferse el bateig d'una criatura a la qual havian disposat els seus pares que li fos padri un tal Joan Llobet, oncle carnal del menut per ser germà del seu pare, y com sigui que no fos dit padri de l'agradó del rector, cosa que no li importava ni en tenia de fer res, va idear el mossen jugarli una mala passada a l'altre, posantse d'acord pera portarla a terme amb algunes personas que si haguessin tingut dos travessos de dit de benderi tenian d'haverse negat en rodó a semblant maliteta, que va vestir tots els signes d'una farsa repugnant indigne d'aplicar a tina solemne cerimonia y de ser patrocinada per gent formal.

Y va succehir que quan la comitiva, invitada la major part pel futur padri, se dirigia a l'Esglesia pera realisar el bateig, van trobar las portas del temple tancadas y el sagristà allí que va dirlos de part del rector que la llevadora y la padrina fessin el favor d'anar a la rectoria que tenia de donarlos un recado y qu'el padri y els demés de la comitiva s'expressin un rato a las portas de l'Esglesia, que desseguida las obririan.

Creyant aixó, s'en van amb el sagristà la padrina y la llevadora, emportantse la criatura y quedant a la porta de la casa de Déu el padri y els demés companyants, que van quedarse amb un pam de nas quan, al cap de cosa d'un quart d'hora, tornan las aludidas amb el menut a coll dibent que ja l'havian fet cristià, perquè no volent el rector per padri al Joan Llobet, els havia fet entrar d'amagat a l'Esglesia per la sagristia, ahont tenia ja preparat un altre padri a gust seu, y que, per lo tant, ja s'en podian

entornar tots a casa, que ja estavan ben llestos.

No cal dir qu'el padri desahuciat y els demés concurrents van quedar-se estupefactos devant de tan rectorescas rahons; però consti que jo no sé qu'admirar més, si l'atreuiment d'aquest ensotanat qu'es fica en lo que no li toca ni li perteneix, o la poca latxa de la llevadora, padrina y demés personas que van consentir aquella farsa.

Si las experiencias poguessin servir, una gran ensenyansa s'en treuria de tot lo qu'acabem d'explicar: la de saber prescindir de l'Esglesia, fent aquets actes purament civils.

Però ¡ay! abundan tant els burros, qu'els rectors apirán sempre a cavall... dels seus feligresos.

El dimecres de la setmana passada, vigilia del Corpus y de Sant Antoni, va guarnirse un altar dedicat an aquet sant en una espardeyeria y herbolari del carrer Major del Clot, posanthi una imatge que benchida y tot tenia a la casa.

Mes la pega va ser que tant bon punt el sant qu'ens té de lluitar de pendre mal va estar colocat al pedestal aixecat en honor seu, va clavarse de bigotis, trencantse tots dos brassos y quedant sense cap, am tan mala sort, qu'els brassos van quedar a bocinets, y el cap encare are es l'hora que no se sab ahont va anar a parar.

En vista de tal conflicte, van corre a comprar un sant nou, que sense benehir ni res van colocarlo a l'altar y li van fer las ceremonias com si fos l'autèntic Sant Antoni beneyt que va trencarse la nou del coll y els brassos.

Consti qu'a mi em té molt sense cuydado qu'es dediquin las ofrenas, oracions, etc. etc, a imatges que siguin o no benchidas; però, piadosament pensant, em sembla qu'els devots tenen dret a queixarse en aquet cas, perquè si el benehir dona virtut, els ha clavats l'herbolari del Clot una especie de gat per llebra en religió, que podser dongui per resultat que las oracions an aquell sant dirigidas arribin al cel amb un noranta cinc per cent de descompte.

M'escriu un feligrés de Ribera de Cardós queixantse de que, havent anat a sentir la missió un dia a l'Esglesia del poble, es va trobar, quan volia anarse'n per no sentir lo qu'allí es deya, am la porta tancada.

«Qui no vulgui polys que no vagi a Tera,» diu el ditat.

No s'hagués mogut de casa, y no l'hauria molestat cap porta d'Esglesia.

Molt desconolat m'escriu un tañaner feligrés de Premià de Mar contantme un quènto d'una deixa de 4 ó 500 duros baix secret de confessió y herencia de confiança y dibentme que procuri jo averiguar lo que hi ha en l'assumpió, perquè em diu que faria molt paper en aquesta condemnada secció de LA TRAMONTANA.

Fillet, si l'empleo que ting a la torre del carrer d'Amalia no m'ho impedis, podser podria encare complaure't; are no ting més remey que recomanarte qu'ho preguntis al vicari del poble, que si ell no te n'entera menos podré ferho jo.

Ah! Y sobre alló dels 42 duros que de la caixa de las hicas de Maria se n'ha emportat el vent, tampoc pug donarten més rahó que la de si ellas ho volen bon profit.

Sarna con guato no pica, diuen els castellans, y mentres no es gratin els devots del poble, fan bé els reverents en jugar a la barrotada.

Mossèn Narcís, de la parroquia de Santa Maria del Taulat del vehí poble de Sant Martí, faria molt bé en deixar que cadascú fes la seva via y s'ho prengués com volgués alló de treures la gorra devant del combregar, perquè per més que fassi lo que va fer el dia de Corpus entre sis y set de la tarde allà al carrer de Sant Joan de Malta escandalitzant un jove y atissantli un municipal pera ferli treure la gorra del cap, no en treurá res de profit per la seva religió, perquè aquestas cosas, quan se volen obtenir am violencia, es quan tothom més fuig d'ellas y més creu que són una farsa pel sol fet de volguerlas imposar per la farsa.

A Brafim anavan varios joves devant de la professó del Corpus disparant las escopetas,

quan, reventantsen una, va deixar mal ferit al qui la disparava.

Aquets fets tan desgraciats demostren per tot arreu que ni per servir a Déu s'han de fer barbaritats.

A Valencia se parla molt d'un capellán que ha sigut trasladat a Cortes de Pallás per certes atrevencias, de las quals deixa entreveure alguna cosa La Antorcha Valentina a l'escrui-re lo següent sobre aquell pare d'animas:

Contra lo que es comú en los curas, no muestra afición a las mujeres. Se lleva a su casa chicas para que le hagan compañía, pero el que se queda con él una noche no quiere volver más.

Verdaderament n'hi ha pera escarmarse... de pensar qu'un home aixís pugui arribar a pendrar pecats verges.

No li valdria més qu'es cuydés d'evitar el pecat propi?

A Jerez acaba de morir una senyoreta anomenada Dolores García del Salto, milionaria catequizada pels jesuítas, havent deixat 60.000 duros per missas, una part de la seva fortuna pel Papa, una altra per varios donatius piadosos, una friolera per uns germans seus y nombrent testamentaris a tres capellans.

El flavio místic qu'ha obtingut tan gran resultat és un tal pare Cermeño, autor d'un llibre ahont s'hi lleixeix la següent moralisadora màxima: «No pod estimar a Déu aquell qu'estima a la seva familia y amigs,» la qual es veu qu'ha seguit al peu de la letra la seva catequizada deixebila.

Per lo vist, al quart manament de la ley de Déu li ha sortit una berruga en forma de pare Cermeño.

Es ben segur que cap dels meus condemnats lectors deixa d'estar enterat de lo qu'es queixan y els cou la llaga als catòlics perquè nosaltros els heretges tenim, segons diuen, poc respecte als seus bisbes y demés salvadors d'animas segons las creencias romanas.

Però lo que a bon segur ignoran, perquè procedeix de periódics carcas, es el modo com aquets catòlics tractan als bisbes que no són dels seus, encare que siguin cristians.

Llegeixin lo qu'ha dit un paperot carcatòlic parlant del bisbe protestant de Madrid senyor Cabrera, y es convencerán de lo que dihem. Atenció:

Ha llegido a Castañón (Salamanca) el reverendo padre... de familia Sr. Cabrera (a) El Obispo.

Regamos a los católicos salmantinos cumplan como deben con donña Pepa y obispos adyacentes.

¡AR!... ¡Y cuidado con los relojes de bolsillo!

Si nosaltros diguessim aixó d'un bisbe catòlic, ademés de las excomunions corresponents que tant y tant ens tenen sense cuydado, no faltaria un fiscal y algun heremita qu'ens tractés de fer la santíssima catoliqueta al dret y al través.

Y aixó qu'està molt més lluny de nosaltros un bisbe catòlic qu'un d'aquets d'un de protestant.

Apliquin, doncs, el quènto els nostros lectors sobre la llibertat d'uns y altres a manifestar las sevas idcas.



GEROGLIFIC

7 C
- 391
- 411
- 170
LO LO LO
POLLA PULLA
PULLA
NOY DE SAN

SOLUCIONS

É LAS CANTONAS DEL HEREDO DEBERO

Enguèrto número: Paizgerda, Cardedes, Guardia, Gracia, Pica, Para, Psa, Ra, G.

Rombe:

R A P
R O B E R
L O R E T
P E N Y
R E T

Impremta Ronda de l'Universitat, 4. — Barcelona